

Ἡ ἁγία καὶ ἀποστολικὴ
πίστις,
εἰς ἑπαγγελίαν τοῖς φωτι-
ζομένοις παραδοθεῖσα.

ԿԻՒՐԳԻ ԵՐՈՒՍԱԿԼԻՄԱՅԻՈՅ

Կոչումն քննարարական. սպ. Վիեննա, 1832:

Πιστεύομεν εἰς ἕνα
Θεὸν, Πατέρα παντοκρά-
τορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ
γῆς, ὁρατῶν τε πάντων
καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον
Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑἱὸν
τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ·
τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννη-
θέντα, Θεὸν ἀληθινὸν πρὸ
πάντων αἰώνων· δι' οὗ τὰ
πάντα ἐγένετο· σαρκω-
θέντα καὶ ἐνανθρωπή-
σαντα (ἐκ παρθένου καὶ
Πνεύματος ἁγίου)· σταν-
θωθέντα καὶ ταφέντα, ἀνα-
στάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ·
καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς
οὐρανοὺς, καὶ καθίσαντα
ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς·
καὶ ἐρχόμενον ἐν δόξῃ,
κρίνας ζῶντας καὶ νε-
κρούς, οὗ τῆς βασιλείας
οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς ἕν ἅγιον
Πνεῦμα, τὸ Παράκλητον,
τὸ λαλῆσαν ἐν τοῖς προ-
φήταις.

Καὶ εἰς ἕν βάπτισμα
μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρ-
τιῶν.

Καὶ εἰς μίαν, ἁγίαν,
καθολικὴν ἐκκλησίαν, καὶ
εἰς σαρκὸς ἀνάστασιν, καὶ
εἰς ζώην αἰώνιον.

(Եջ 88) Հաւատամք
(յօր. հաւատալ) ի մի
Աստուած. (12) ի Հայր,
(137) յամենակալն, (այ-
րուր 159 ի մի Աստու-
ած Հայրն ամենակալ),
(159) յարարիչն երկնի
և երկրի, երեսոյթ և
աներեսոյթ արարածոց
(144):

(159) Եւ ի մի տէր
Յիսուս Բրիստոս, (180)
Որդին Աստուծոյ միա-
ծին՝ որ ի չօրէ ծնեալ
(այրուր 196 ծնեալ.)
(196) յԱստուածն ճըշ-
մարիտ յստալ քան զա-
մենայն յաշտեանս (այր-
ուր 180 որ յստալ քան
զամենայն յաշտեանս
էր). (180) որով ամենայն
ինչ (այրուր 196 ամե-
նայնն) եղև. (201) որ
մարմնացան և մարդա-
ցաւ. (233) ի կաշեան
և ի թաղեան և ի յա-
րուցեան (այրուր 274
որ յարեան ի մեռելոց)
յերիբ աւուր. (297) և
յերկինս և (այրուր 274
և յերկինս համբարձեալ)
նստաւ ընդ աջմէ Հօր.
(303) այն՝ որ զաւոյն է
փառօր Հօր դասել զկեն-
դանիս և զմեռեալս. և
արարութեան նորա ոչ
իցէ վահածան:

(336) Եւ ի Հոգին
սուրբ, որ կօսեցաւ ի
մարգարէս:

(416) Ի մի մկրտու-
թիւն ապաշխարութեան
ի թողութիւն մեղաց:

Եւ ի մի կաթողիկէ
սուրբ եկեղեցի. և (ի)
յարութիւն մարմոյ. և
ի կեանսն յաշտեանա-
կանս:

Հաւատամք ի մի Աս-
տուած Հայր ամենակալ
արարիչ երկնի և երկրի,
երեսեկեաց ամենայնի և
աներեսեկեցից:

Եւ ի մի տէր Յիսուս
Բրիստոս, յՈրդին Աս-
տուծոյ Միածին, որ ի
չօրէ ծնեալ, Աստուած
ճշմարիտ յստալ քան
զամենայն յաշտեանս,
որով ամենայն ինչ եղև.
մարմնացեալ, մարդա-
ցեալ (ի կուէն և ի
Հոգոյն սրբոյ). կաշեալ
և թաղեալ, յարուցեալ
յերիբ աւուր և եկալ
յերկինս և նստեալ ընդ
աջմէ Հօր. և զայ փա-
ռօր դասել զկենդանիս
և զմեռեալս. որոյ թա-
զաւորութեանն ոչ կոհցի
վահածան:

Եւ ի սուրբ Հոգի,
միակեարիչ, որ կօսեցաւ
ի մարգարէս:

Եւ ի մի մկրտութիւն
ապաշխարութեան ի թո-
ղութիւն մեղաց:

Եւ ի մի, սուրբ, կա-
թողիկէ եկեղեցի և ի
յարութիւն մարմոյ և
ի կեանսն յաշտեանա-
կանս: